

Den Goda Världsordningen 12

enfastgrund.se



Vad kommer Påvedömets ökande Makt att leda till?

Förre påven reste i årtal Jordan runt för att visa sin goda vilja som fredsmäklare. Men är det bara fred, som påvarna varit ute efter? Eller är detta bara en vacker fasad man visar, för att vi ej skall skönja deras verkliga avsikter? Kan det tänkas, att Vatikanen egentligen eftersträvar världsherravälde?

Protestanterna ser välvilligare på katolicismen nu än tidigare. I de länder, där katolicismen ej har övertaget och påveanhängarna följer en försonlig kurs för att vinna inflytande, tar man lätt på de lärosatser, som skiljer de reformerta kyrkorna från påveväldet. Allt mera vinner följande uppfattning fotfäste: När allt kommer omkring, ser vi inte så olika på de livsviktiga frågorna såsom tidigare menats, samt att en smula eftergift från vår sida kommer att förbättra den

ömsesidiga förståelsen med Rom. Det fanns en tid, då protestanterna i hög grad värdesatte den trosfrihet, för vilken de betalade ett så högt pris. De lärde sina barn att avsky påvedömet och menade, att det vore otrohet mot Gud att söka ingå förening med Rom. Men hur annorlunda är inte de känslor, som nu ges uttryck för!

Baktaleri eller Sanning?

Påvedömetts försvarare hävdar, att kyrkan har baktalats, och den protestantiska världen är benägen att ge dem rätt. Många påstår, att det är orättvist att bedöma dagens kyrka efter de vederstyggligheter (oerhörda hemskheter) och meningsslösheter, som markerade dess styre under mörkrets och okunnighetens århundraden. De urskuldade dess fruktansvärda grymhet som en följd av dåtidens råhet och säger, att den moderna civilisationen har ändrat dess inställning.

Har dessa personer glömt bort det krav på ofelbarhet, som denna högmodiga makt har hävdat i åtta hundra år? I stället för att ge upp detta krav, bekräftades det ihärdigare än någon gång förut under 1800-talet. När Rom hävdar, att ”kyrkan aldrig har gjort fel, och att den enligt Skriften ej heller kommer att göra fel”, hur kan man då förneka de principer, som bestämde dess kurs i svunna dagar?

Förvisso finns det sanna kristna inom den Romersk-katolska Kyrkan. Tusenden i den kyrkan tjänar Gud enligt det ljus de har erhållit. De får inte tillgång till Hans Ord, och därför erkänner de ej sanningen. De har aldrig sett skillnaden mellan en levande gudstjänst och en rad formaliteter och ceremonier. Gud ser med medlidande ömhet på dessa själar, som är uppfostrade i en tro, som är falsk och otillfredsställande. Han kommer strålar av ljus att tränga igenom det täta mörker, som omger dem. Han visar dem sanningen, såsom den är i Jesus, och många kommer att inta sin plats ibland Hans folk.

Men katolicismen som system är lika litet förenligt med Kristi evangelium nu, som den någonsin varit under sin tidigare historia. De protestantiska kyrkorna vandrar i mörker; eljest skulle de se tidens tecken.

Gåvobok!

Önskar Du mera upplysningar om detta flygblads ämne? Beställ då gåvoboken om världens historia – särskilt kristenhetens – från Jerusalems belägring år 70 e.Kr. till paradiset återupprättande!

Jesus kom till vår jord, för att frälsa Dig och mig. Det här är berättelsen om Hans församlings segrar, trots hänsynslös förföljelse och slug innästling.

Vill Du ha gåvoboken, beställer Du den på kupongen sist i flygbladet.

Önskar Du bokgåvan – se näst sista sidan!

Är Påven Kristi Ställföreträdare?

Påven hävdar sig vara Kristi ställföreträdare; men hur skulle hans väsen kunna tåla en jämförelse med vår Frälsares? Har man någonsin hört talas

om, att Kristus skulle ha skickat folk i fängelse eller till sträckbänken, för att de ej hyllade Honom som Himmelens Konung? Hörde man Hans röst döma dem till döden, som icke erkände Honom?

Då invånarna i den samaritiska byn vägrade att ta emot Honom, blev aposteln Johannes vred och frågade Honom: **”Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: ’Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem [såsom Elias gjorde]?’** Jesus såg medlidsamt på Sin lärjunge, tillrättavisade honom och sade: **”Människosonen har inte kommit för att fördärva själar, utan för att frälsa dem.”** *Lukasevangeliet 9:54-55*. Vilken skillnad råder det inte mellan Kristi anda och Hans så kallade ställföreträdare.

Skillnaden utplånas

Det är inte utan grund, att det hävdas i protestantiska länder, att det ej är så stor skillnad på protestantism och katolicism, som det vara förr i tiden. Det har skett en förändring; men det är icke påvedömet, som har ändrat sig. Katolicismen liknar visst protestantismen nu, därför att protestantismen i hög grad har urartat sedan reformatörernas dagar.

Då den protestantiska kyrkan har sökt världens gunst, har en falsk kärlek till nästan förblindat den. Den menar, att det måste vara rätt att tänka gott om allting ont, vilket oundvikligen måste leda till att tänka ont om allt gott. I stället för att försvara den tro, som en gång anförtroddes de heliga, ber den nu om förlåtelse för sin kärlekslösa uppfattning om Rom och om ursäkt för sin skenhelighet.

Protestanterna har slutat att protestera

”Anglikanska Kyrkans ledare ärkebiskop Robert Runcie manade på Lördagen alla kristna att erkänna den romersk-katolske påven som gemensam ledare ’i kärlek’.

’För den allmänneliga kyrkans skull upprepar jag min vädjan’, sade han. Skulle inte samtliga kristna kunna tänkas ta hänsyn till det slags överhöghet, som Roms biskop (påven) utövade inom den tidiga församlingen?” *The Dallas Morning News*, den 1. Oktober, 1989.

”Sydstatsbaptiser och romerska katoliker, landets två största samfund, har allmänt sett stått läromässigt långt ifrån varandra, men deras lärde män finner sig i grunden vara överens....

Den 163-sidiga redogörelsen betraktas som den mest fullödiga, ömsesidiga undersökningen av de två kyrkornas åsikter. Dess sammanställning var en makalös erfarenhet för syd-baptisterna, som vanligen undviker ekumeniska strävanden....

Samtalen, anordnade av de Katolska Biskoparnas Råd för Ekumeniska och Samreligiösa Angelägenheter och Sydbaptisternas Styrelse för Samkristet Vittnande, inbegrep 18 möten mellan 1978 och 1988.” *The Bakersfield Californian*, den 27. Augusti, 1989.

”Det är dags för protestanterna att komma till herden (påven) och säga ’vad måste vi göra för att få komma hem?’” Dr. Robert Schuller, Los Angeles Herald Examiner, den 19. September, 1987.

Påvedömets Mål

Låt oss se, vad påvedömet säger om sig självt: *”I femtonhundra år och mer därtill har Rom övat största möjliga inflytande i varje enskilt lokalsamhälle i hela världen, eftersom det, som kan vara till fördel för ett lokalsamhälle, kan vara till skada för ett annat samhälle, har det alltid varit Roms nödvändiga praxis att fatta sina överordnade beslut under förutsättning, att det som är gott för det stora samhället måste komma före alla lokala fördelar. Internationell politik kan styras och bestämmas i överensstämmelse med den fördel enskilda grupper eller länder kan uppnå på andras bekostnad. Men världspolitik, sunt uppbyggd, måste tjäna hela världssamfundets oförytterliga behov.”* Sidan 22, *The Keys of This Blood*, av Malachi Martin, 1990.

Vill Du veta mera om Bibelns budskap angående hopp, seger, död och mycket annat, läs vår brevkurs!

Du får studiebreven hemskickade med posten och kan i lugn och ro läsa dem, när det passar Dig.

Du besvarar frågorna och sänder tillbaka dem för granskning. Du får dem åter med ev. kommentarer plus ett nytt studiebrev.

Detta utgör ingen förpliktelse för Dig. Se näst sista sidan!

Detta uttalande är gjort av en professor vid Vatikanens Bibliska Institut. Det uttrycker påvedömets oförändrade grundsats, att alla minoriteter måste underordna sig majoriteten, som underförstått är det påvliga styret. Jämför EU:s utveckling mot en federal stat: Mera makt till Bryssel, gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, samordnade skatter, alla medlemsländer måste med i EMU. Se katolske Romano Prodis önskemål för Unionen i *Expressen*, den 14. April, 1999, s. 17, som ett exempel! Det här skall förstås i ljuset av påvens krav på ofelbarhet och att vara Kristi ställföreträdare. Vidare sägs det om påven:

”Han vill ge sitt påvedöme en internationell stämpel och som påve resa runt till världens ledare och länder och försvara sin egen ställning som en särskild ledare ibland ledare, eftersom han i denna tävlan planerar att framträda som segerherre.” Samma, s. 480.

Här syns målet klart och tydligt. Påven vill vara enväldshärskare i denna värld. Vi ser redan nu stora steg tagna i den riktningen.

Påvedömets största Bedrägeri

Ett av påvedömets största bedrägerier är dess ändring av Guds helgdag. Gud välsignade Sabbaten (Lördag) och helgade den (gjorde den okränkbar, något att respektera, ej bryta mot eller överträda). Icke desto mindre har påvedömet – i

människornas medvetande – infört Söndagen som helgdag, i stället för Lördagen. Eftersom Gud inte ändrat på Sin lag, kvarstår Sabbaten som vilodag och Söndagen som veckans första arbetsdag. I Daniels bok heter det om det lilla hornet, som står för påvedömet, att det skulle: **”upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar”**. *Danielsboken 7:25*.

Alltså förutsägs det i Daniels profetia, att man skulle försöka att förändra Guds lag. Det har skett genom införandet av Söndagshelgd. Ehuru denna ändring infördes av katolikerna, har de flesta protestanter godtagit Söndagshelgden och försvarar den, utan att tänka på, varifrån den kommer.

Men trots alla ansträngningar för att giltiggöra Söndagshelgden, erkände katolikerna själva offentligt Sabbatens gudomliga auktoritet och den mänskliga upprinnelsen till den institution, som trädde i dess ställe. På 1500-talet talades det klartext i ett påvligt koncilium: *”Låt alla kristna minnas, att den sjunde dagen invigdes av Gud och har erkänts och hållits, icke blott av judar, utan av alla andra, som gör krav på att tillbedja Gud; även om vi kristna har ändrat deras Sabbat till Herrens dag.”* De, som våldförde sig på Guds lag, var ej ovetande om, vad de gjorde. De satte sig med berätt mod över Gud.

Att gå emot Skaparen, är att synda och ”syndens lön är döden”. Romarbrevet 6:23. Därför dog Kristus, Han tog på Sig straffet för våra synder. Fortsätter vi i synd, förkastar vi räddningen undan straffet för synd, d.v.s. evig död. Sålunda skall vi hålla alla Tio Guds Bud. I dessa ingår icke Söndagens, men väl Sabbatens, helighet. Påvedömet skulle, med andra ord, göra rätt i, att hävda Sabbatens okränkbarhet, men inte tvinga någon att hålla Sabbaten. Eljest inkräktar man på den enskildes tros- och handlingsfrihet, som Gud respekterar, även om personen därmed säger nej till frälsningen.

I påvens herdebrev 1991 *Centesimus Annus* heter det på sidan 19: ”Han [påve Leo XIII] stadfäster behovet av Söndagstillbedjan, så att folket kan rikta sina tankar mot himmelska ting och den tillbedjan, som de är skyldiga Gud den Allsmäktige. Ingen kan avlägsna denna mänskliga rättighet, som, med påvens egna ord, är grundat på ett bud: ’Ingen person kan utan att riskera att straffas bryta mot denna mänskliga värdighet, som Gud själv visar sådan stor respekt’, och som följd härav måste staten garantera arbetaren utövandet av denna frihet.

Det är inte fel att se detta klara uttalande som en språngbräda för principen om rätten till trosfrihet, som skulle komma att omnämnas i många högtidliga internationella deklARATIONER, liksom i deklARATIONEN från det Andra Vatikanmötet och i min egen upprepade lära. Med hänsyn till detta kan man undra, om de befintliga lagarna och industriländernas praxis verkligen tillförsäkrar utövandet av denna grundläggande rätt till Söndagstillbedjan i dag.”

Här ges det klart uttryck för nödvändigheten av Söndagshelgd som grundlag för all mänskorätt och religionsfrihet. Men hur kan man kalla Söndagshelgd för trosfrihet, om man ej har rätt till att låta bli? Vidare har Gud aldrig välsignat och

helgat Söndagen. Att Han, på något vis, skulle favorisera och upphöja Söndagen, är lögn.

Gradvis och utan att märkas stärker Rom sina styrkor för att främja sina egna målsättningar, intill den stund, när det kan slå till. Allt, vad man önskar, är ett lämpligt tillfälle, och ett sådant håller på att skapas. Snart får vi se och känna, vad det romerska elementets avsikt är. Alla, som tror på och lyder Guds Ord, kommer då att utsätta sig för vanära och förföljelse.

Satans Målsättning

Ända från begynnelsen av den stora striden i himmelen har det varit Satans målsättning, att kullkasta Guds lag. Det var med denna avsikt han inledde sitt uppror mot Skaparen, och ehuru han förvisades från himmelen, har han fortsatt sitt krig på Jorden.

Att bedra människor och få dem till att överträda Guds lag, är det mål han ständigt strävar efter. Om han uppnår det, genom att man helt förkastar lagen eller bara ett av dess bud, blir utfallet slutligen ändå detsamma.

”Den som håller hela lagen men överträder ett enda bud har brutit mot dem alla.” *Jakobsbrevet 2:10.*

I sina försök att väcka förakt för Guds bestämmelser, har Satan förvanskat Bibelns lära, och villfarelser ingår i tusendens tro, fastän de hävdar sig tro på Skriften. Den sista stora striden mellan sanning och falskhet är bara den avslutande kampen i ett långvarigt krig om Guds lag.

Vad förorsakar Guds Vrede?

Katoliker, protestanter och ateister kommer gemensamt att ge sken av gudaktighet men ej vilja veta av dess kraft, och de kommer i denna förening se en stor rörelse för världens omvändelse och införandet av det länge efterlängtade tusenårsriket.

”De bär fromheten som en mask men vill inte veta av dess kraft. Håll dig borta från dem.” *Andra Timoteusbrevet 3:5.*

Inom kort kommer världen att drabbas av plågor. Det kommer att bli så världsomfattande och outhärdligt, att envar kommer att förstå, att det rör sig om Guds vrede.

Då kommer Satan att överbevisa människor om, att det är de, som tjänar Gud, som är orsaken till dessa plågor. De, som har nedkallat himmelens vrede, kommer att beskylla dem, vars lydighet är en ständig tillrättavisning mot överträdarna, för att vara skuld till alla deras svårigheter. Det kommer att sägas, att människor kränker Gud genom att icke helighålla Söndagen, att det är denna synd, som har medfört olyckor, vilka ej upphör, förrän Söndagshelgden genomtvingas; och att de, som framhåller det fjärde budets krav (Andra Moseboken 20:8-11) och drar Söndagen i smutsen, är folkets plågoandar, som hindrar det från att åter få Guds gunst och timlig framgång. På så vis upprepas de beskyllningar, som i forna dagar riktades mot Guds tjänare, och med lika god

grund: ”Och när Ahab fick se Elia, sade Ahab till honom: ’Är du här, du som drar olycka över Israel?’ Han svarade: ’Det är inte jag som drar olycka över Israel, utan du och din faders hus, genom att ni överger Herrens bud och därmed att du följer efter Baalerna [falska Gudar, d.v.s. ytterst Djävulen].” *Första Kungaboken 18:17-18*. När folkets vrede väcks genom falska beskyllningar, kommer de att förhålla sig mot Guds utsända, såsom det avfallna Israel gjorde mot Elias. Propaganda är nu en förfinad konst. Skickliga hetsare framkallar, såsom i Ruanda, folkmord och andra gruvligheter.

”Och draken rasade mot kvinnan och gick bort för att strida mot hennes andra barn, mot dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd.” *Uppenbarelseboken 12:17*.

Draken, som rasade mot kvinnan, är Djävulen själv, som försöker att utrota Guds sanna barn. Men Gud kommer att vara med Sina barn och frälsa (rädda) dem, oavsett om de får se Honom komma med skyarna eller uppstå ur graven för att möta Honom i skyarna. Löftet lyder: **”Ja, jag kommer snart.’ Amen, kom, Herre Jesus.”** *Uppenbarelseboken 22:20*.

Materialet Du här har läst, är hämtat från *Konfrontation*, av E.G. White.

Angående Gratisboken

Den Stora Striden, av Ellen G. White (607 sid.)

Påvedömet skall återkomma till makten. Med viss insikt om spelet bakom toppolitikens kulisser i dag förstår vi, att påven är i färd med att återvinna denna makt. Påven är inflytelserik överallt. Denna bok ger bakgrunden till det.

Flera Gåvoböcker och en kostnadsfri Brevkurs!

Boken *Vändpunkten* (839 sid.) är en mästertlig skildring av Jesu liv och gärning, av Ellen G. White. Hon har också skrivit *Vägen till Kristus* (120 sid.). Den beskriver, hur man blir och utvecklas som kristen.

Beställ samtidigt med Din gåvobok en gratis och förpliktelsefri Bibelbrevkurs. Du läser studiebreven i lugn och ro hemma. Svaren postar Du till oss för genomgång. Kursen kan avbrytas när som helst. I brevkursen ingår *Vändpunkten* och *Vägen till Kristus* som gratis bredvidläsning!

Allt material är gratis.

Det innebär inga förpliktelser för Dig, att läsa böckerna, eller att studera kursen.

Posta nedanstående kupong eller en kopia till: Sanningen för Vår Tid, Box 9, 511 21 KINNA. Kryssa för kursen och boken Du vill ha. Var snäll skriv tydligt. Se även endtime.net, amazingfacts.org, ellenwhite.se, stenshult.org.

Värpte ägget sig självt, eller danade Gud först hönan? Granska skapelse kontra evolution på genesis.nu, gudssabbat.se, enfastgrund.se.

Till: Sanningen för Vår Tid, Box 9, 511 21 KINNA. Var god sänd mig följande:

... *Den Stora Striden*. 40 kronor bifogas till porto.
... Biblisk brevkurs, *Sanningen för Vår Tid*.

Namn: _____

Adr.: _____

Postnr.: _____

E-post.: _____

DGV 12